

„Besforbringsudgifter“, thi skulle de desuden reise paa Statens Bekostning, udsatte man sig aabenbart for, at de kunde drikke saa mange Flasker Biin og holbe saa mange Gilder, som de vilde.

Ordføreren: Jeg skal nu tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til de Endringsforslag, som vi have hørt omtale af de ærede Forslagsstillere. Det første Endringsforslag, som jeg skal omhandle, er stillet til § 13 under Nr. 10. Der vil jeg bede de ærede Medlemmer om at lægge Mærke til den Passus, om hvis Forandring der er Spørgsmaal. Det hedder i Lovforslagets § 13, 4de Passus, saaledes som vedtaget ved 2den Behandling, at samtlige Regjeringscommissairer af Finantsministeren samles til et Møde, inden Veiledningen forfattes af Finantsministeren og derpaa udsendes; der staaer ikke udtrykkeligt, at de skulle samles af Finantsministeren, men naar det hedder i en Lov, at samtlige Regjeringscommissairer samles af Finantsministeren til et sættes Møde paa det og det Tidspunkt, ligesom jo deri en Regel for Finantsministeren. Nu skal jeg villig indrømme, at det maaskee ikke behøves at give en saadan Regel, at det var fuldkomment tilstrækkeligt, at man i den Henseende overlod til Regjeringens egen Bedømmelse, hvad den maatte finde hensigtsmæssigt eller ikke. Denne Bestemmelse er imidlertid gaaet over fra tidligere Affattelser af det paagjældende Lovforslag, og Udvalget fandt ingen Betænkelse ved at lade den blive staaende, saameget mindre, som Finantsministeren selv i den Henseende ikke gjorde nogen Bemærkning. Naar der nu er Spørgsmaal om det Endringsforslag, som er stillet til dette Stykke, gaaer det jo ikke ud paa, at Stykket aldeles skulde gaae ud. I dette Tilfælde vilde der maaskee være fundet mindre at erindre derimod, saavars det afgjort ved et saadant Endringsforslag, ikke at en forudgaaende Forhandling ikke maatte finde Sted, men kun at den ikke blev en Pligt for Regjeringen. Men hvad have nu de ærede Forslagsstillere foreslaaet? De have foreslaaet Stykket omhyttet med noget Andet, og dette Andet gaaer ikke ud paa at sige, at denne Forhandling forud for Veiledningens Affattelse

og Udsendelse ikke maa finde Sted, eller at den skal finde Sted bagefter, men det gaaer ud paa at sige Noget, som er ganske overflødig og unyttigt, thi det indeholder den Bestemmelse, at naar denne Veiledning er tilveiebragt, kan Finantsministeren kalde Commissairerne ind. Men Finantsministeren behøver ingen Tilladelse i en Lov for at foretage en Regjeringshandling som denne; det er fuldstændig overflødig at sige, at Finantsministeren kan sammentkalde dem, thi det kan han gjøre baade før og efter. Naar man altsaa ikke vil sige, at Finantsministeren skal sammentkalde dem og ikke maa sammentkalde dem førend bagefter, saa er dette overflødig, og saa bliver dette Endringsforslag noget Meningsløst, som jeg maa fraraade at sætte ind i Lovven. — Der er dernæst stillet en Række af sammenhængende Endringsforslag til Lovudkastet, og det forekommer mig, at de 15 ærede Herrer, som ere enedes derom, ikke alle ere Tilhængere af Contingentsystemet; hvis dette var Tilfældet, kunde jeg godt forstaae det, thi den Tanke, som ligger til Grund for denne Række af Forslag, gaaer i Grunden ud paa — jeg siger ikke, at det har været de ærede Forslagsstilleres Hensigt, heller ikke deres, som ere Contingentsister, at komme til dette Resultat — at skansere Udvalgets System. Jeg troer ikke, at der i de foreliggende Endringer og i Sagens egen Bestaafenhed har ligget nogen Anledning til at fremkomme med disse Forslag. Vi have søgt ved alle mulige hensigtsmæssige Midler at styrke Selvangivelse, fordi Alle, baade her i Salen og andetsteds, baade i dette Land og i andre Lande ere enige om, at en væsentlig Betingelse for, at en Indkomstskat kan virke heldbringende, er, at der saavidt muligt kommer Selvangivelse tilstede. Nu havde vi ved 2den Behandling tilladt os at stille en Række Endringsforslag i denne Henseende, som deels vare optagne fra tidligere Behandlinger, og deels vare en hyderligere Udvikling af disse. Det er disse Endringer, de Herrer søge at fjerne igjen; men dette troer jeg at maatte fraraade Thinget at gaae ind paa. Lovforslaget bliver virkelig et heelt Andet end vedtaget ved 2den Behandling, naar man antager denne Række af Endringsforslag.